

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

28. september 2014

NEDELJA	26. MED LETOM – SLOMŠKOVA
28.09.	<i>ob 7h za farane ob 8.30 na Pernovem za +Janeza in Pavlo Siter ob 10h za +Martina Rotar, obl.</i>
Ponedeljek	Mihael, Gabrijel, Rafael
29.09.	<i>ob 19h za družino Hriberšek</i>
Torek	Hieronim
30.09.	<i>ob 7h za +Jožefo Šuperger</i>
Sreda	Terezija Deteta Jezusa
01.10.	<i>ob 19h za +Antonijo Verdel, 30. dan</i>
Četrtek	Angeli varuhi
02.10.	<i>ob 8h na Pernovem za +Marijo Štefančič</i>
Petek	Frančišek Borgia
03.10.	<i>ob 19h za +Rozalijo in Jožeta Ašenberger</i>
Sobota	Frančišek Asiški
04.10.	<i>ob 7h za +Jožefo in Franca Šuperger, dar. sestra Angela</i>
NEDELJA	27. MED LETOM – ROŽNOVENSKA
05.10.	<i>ob 7h za farane ob 8.30 na Pernovem za +Slavka Reher, obl. ob 10h za +Antona in Marijo Pecl ter Franca Novak</i>

SLOMŠKOVA NEDELJA

Na Slomškovem spomeniku pred mariborsko stolnico piše: ANTON MARTIN SLOMŠEK – PRVI MARIBORSKI ŠKOF – NARODNI BUDITELJ – VZGOJITELJ – PISEC; lahko bi še dodali: ustanovitelj slovenske ljudske šole, začetnik slovenskega mladinskega slovstva, utemeljitelj visokega šolstva v Mariboru, borec za našo narodno enakopravnost, prenovitelj redovniškega življenja po vseh benediktinskih samostanih srednje Evrope ... To so posamezne poteze ali komponente njegove osebnosti. Rezultanta vseh teh komponent pa je: SLOMŠEK – DUŠNI PASTIR. V tem so povzete vse poteze njegove osebnosti in njegove dela. Tako so gledali nanj njegovi sodobniki, sodelavci pa tudi poznejši poznavalci njegovega življenja. Ni čudno, če so mu tudi preprosti

verniki rekli »župnik cele škofije« ali če je zadnje leto svojega življenja potoval v Rim pod nazivom »mestni župnik mariborski«.

Toda Slomšek je bil dušni pastir z globoko teološko izobrazbo in zdravo versko miselnostjo. Kot tak je imel vedno pred očmi človeka, in sicer slovenskega človeka z vsemi vrlinami in slabostmi, pod konkretnimi, socialnimi, ekonomskimi in celo političnimi vplivi. Spričo intenzivnega osebnega duhovnega življenja in poglobljenosti v evangelij je znal intuitivno prisluhniti temu človeku, njegovim potrebam, vplivom okolja, idejnih in ideoloških tokov, ki so vdirali v njegovo škofijo. Do teh razmer in potreb slovenskega človeka je Slomšek čutil v sebi živo versko vzgojno, kulturno, narodnostno in teološko-pastoralno poslanstvo, zato je posegel v narodovo zgodovino s svojimi enkratnimi, naravnost preroškimi potezami, kakor so: pospeševanje šolstva, pisanje učbenikov, Mohorjeva družba, prenos škofijskega sedeža v Maribor, prva visoka šola v Mariboru, splošna verska, duhovna, moralna prenova škofije po janzenizmu in jožefinizmu ...

Vse to priča, da gre pri Slomšku za izvirnega duha, ki je bil ves zakoreninjen v slovenskem ljudstvu, s katerim je čutil in živel; gre za duha, ki je ob vplivih in pobudah svojega časa in okolja nastopil z ustvarjalno samostojnostjo, bodisi v razlagi verskega nauka ali pri reševanju socialnega vprašanja ali v katerem koli drugem pogledu; gre za osebnost, ki je bila obdarjena s karizmami za slovenski narod.